

Oszlánczi Krisztina

„Leszek sehol – és mindenütt leszek”

Drága Zsuzsa, Zsuzsi, Zsuzsika!

Bárhogyan is szólítottunk, mindannyiunknak a kedves, elegáns és minden helyzetben végtelenül elhivatott munkatársunkat, barátunkat jelentetted.

Az Eszterházy Károly Egyetem és a Tittel Pál Könyvtár múltját, fejlődését és jelenét 35 éven keresztül követted, építetted. Szeretetteljesen gondoztad intézménytörténeti gyűjteményünket, amely az egyik legnagyobb kincse az állományunknak. A webiránytű szolgáltatásunk is nevedhez fűződik, mely a digitális világban nyújt kapaszkodót.

Számos kiadóval és szervezettel ápoltál kiváló kapcsolatot, hogy nívós kiállításokkal, előadásokkal, kiadványokkal gazdagodjunk. Nagy tisztelője és számos szakmai programban együttműködő kollégája voltál partnerkönyvtárainknak.

A szakma jeles képviselőivel dolgoztál a budapesti bizottságban, hogy a szerzőink minél eredményesebben tudják a publikációikat rögzíteni. Végtelen türelemmel, precizitással és hozzáértéssel kezelted az egyetem tudományos adatbázisát, ebben megnyugtató profizmussal támogattad alkotó művésztanárainkat is.

Szakavatottként otthonosan mozogtál az irodalomtörténet, irodalomelmélet, a magyar nyelvészet bármely területén, nélkülözhetetlen segítséget nyújtva ezzel a szaktanszékeknek, oktatóinknak, hallgatóinknak és olvasóinknak. Többen évek-évtizedek után is Hozzá fordultak kéréseikkel vagy akár egy tartalmas beszélgetés erejéig.

Drága Zsuzsa! Édesanyádtól tudjuk, hogy a kedvenc virágod volt a királyliliom. Az egyetlen virág, amit Krisztus nevének nevez az Újszövetségben. A fehér liliom a tisztaság, az ártatlanság, az alázatosság szimbóluma, isten akaratára való hagyatkozást, a gondviselést jelképezi. Ebben kell bízunk, ebből kell erőt merítenünk, mert

Kell ott fenn egy ország
Mely talán ránk is vár
Kell ott fenn egy ország
Amit senki nem talál
Kell ott fenn egy ország
Mely bárkit átölel
Kell ott fenn egy ország
Amit sosem rontunk el

Ott vársz majd ránk, Hidegkutiné Borikával, Juhász Tiborral, Guszmanné Ágival és Balgáné Irinával, hogy újra egy jót beszéljünk a munkáról, az ünnep- és hétköznapokról, mindenről, ami ezt a kis közösséget összeköti.

Drága Zsuzsa! Versek között éltél. Versek ölelésében, amelyek mindent kifejeznek, amit ember érezhet. Reményik Sándor soraival búcsúzunk Tőled:

*Fáradtságom adom az esti árnynak,
Szívemet vissza a szivárványnak.
Megnyugvásom a tiszta csöndes égnek.
Mosolygásom az őszi verőfénynek.
Sok sötét titkom rábízom a szélre,
Semmit se várva és semmit se kérve.
Kik üldöztek át tüskén, vad bozóton:
Kétségem az örvényekbe szórom.
A holtam után ne keressetek,
Leszek sehol – és mindenütt leszek.*

(Elhangzott Kun Zsuzsanna, az Eszterházy Károly Egyetem Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet könyvtárosának búcsúztatásán 2020. október 29-én az egri Rozália temetőben.)

